

7 Aralık yazısı: "7 Aralık'ta ne olmuştu?"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Çar, 07/12/2011 - 00:47

Çöküntü devirlerinde iki çeşit insan meydana çıkıyor. Namussuzlarla namuslular... İki tarafta da, boğuşma büyük bir şiddetle, açıktan yürüyor. Hele, önce "vatandaş" sonra "insan" olunması gereken dehşetli sıralarda faziletle, alçaklığın boğuşması kadar korkunç muharebe yok. Muharebede düşman karşıdadır; üniformalıdır. Az da olsa, çok olsa da bir zaman sonra önemi kalmaz. Kaçarsın, kovalarsın... anında ölenler, yaralananlar olur. Ama hep ileriye bakmanın bir rahatlığı vardır. Oysa esir bir şehirde dost kim, düşman kim, bilinmez!"

Kemal Tahir, Esir Şehrin İnsanları (s. 228)

"Solumuz"un siyah yuvarlak fon üstüne yazılı, gözlerimizin artık aşinalık kazandığı, hesap soran, sloganist pankartları var, "19 Aralık'ta ne olmuştu?" veya "19 Ocak'ta ne olmuştu?" türünden. Ben de benzer bir soru soruyorum; ama siyah yuvarlak fon üstüne "7 Aralık'ta ne olmuştu?" diye soran figürü internette bulup buraya ekleyemedim; yapılmamış olacak; ve gerek duymayıp da yapmayan "solcu"ya, başka bir soru soruyorum: *senin namusun var mı?*

Harbiye Açık Hava'da Kürtçe türkü söyledi diye Aynur Doğan'ı yuhaladılar; Trabzon'da, Aydın'da ve Erzurum'da Kürt kökenli işçilere saldırdılar; Anneannesi'nin ameliyatı için kan desteği gereksinimini duyuran Ece Temelkuran'a "o kanı sana Kürtler versin" diye yanıtlar gönderdiler. Van depreminden sonra üretilen ve "iyi oldu" demeye getirip vahşet boyutuna varan yorumlar belleklerimizde taze.

Bunlar, ve süreceği anlaşılan, beklenen devamı, üstü tepki, duygusallık bahanelerinin örtüleri ile örtülmeye çalışılsa da, Thomas Mann Hoca'nın "milliyetçi olmak için belirli düzeyde zeka sorunlu olmak gerekir" dediği türden, doğarken ananın-babanın seçilemeyeceği basit gerçeğini bile görmezden gelen ahmakların birer insanlık suçu mudur; öyledir, kuşku mu var?

Hani eşiği çalınan Nasreddin Hoca'nın yakınmalarına karşı, Hoca'nın ahırındaki noksanları sayıp kendisini kusurlu çıkarmaya kalkanlara demiş ya Hoca: "hırsızın hiç mi kabahati yok birader?" diye.

Peki bu nefret tohumlarını bu halkın orta yerine kanla ekenlerin hiç mi kabahati yok birader? "Her milliyetçiliğin ana rahminde diğeri yatar" diye anlatan siyaset bilimi ilkesi ve koca Tarih Dede, hiç mi birşey öğretmedi bize; ırzına geçtikleri halkların beyinlerindeki duygu-düşünce rahimlerini bu nefretle dölleyip, doğurdukları milliyetçilik canavarını, akıttıkları oluk oluk kanla besleyip büyütenlerin hiç mi kabahati yok?

Peki ya senin namusun var mı, yalın gerçekliğe, kafandaki at gözlüklerini çıkarıp çıplak gözle bakacak kadar?

Bizim var. Çünkü yaşıyoruz olanak verdi, yetiştik; gözümüzle görüp kulağımızla duyduk onları; eskiden, bizim çocukluğumuzda yani, Komünistler vardı, ablalarımız ve abilerimiz; on ikilerden, marttan ve eylülünden gelip geçen direniş anıtlarıydılar; sanırsın etten kemikten değil de salt namustan yapılmış idiler; biz onlardan görmedik böylesini; onlar için halk halk, halk düşmanı da halk düşmanı idi, dinine, milliyetine, kökenine bakmaksızın.

Bu çifte standart, görmek istemediğini görmeme, kötülerden kötü, katillerden katil, zalimlerden zalim, zulümlerden zulüm, mazlumlardan mazlum seçme, ayırma ahlaksızlığını, namussuzluğunu çok sonradan gördük biz "solcular"da; bu ahlaksızlığa "yekencilik" derdi onlar; yani rüzgar ne yandan

eserse yüzünü o yöne dönüp "rating" toplamaya. "Bu" milliyetçilik iğrenç, mide bulandırıcı, tiksindiricidir; ya öteki; peki ya öteki? -sus pusturlar; ve susan dilleri değil, namuslarıdır. Beyaz saray tüneği kanlı baykuşun matem müjdeleyen lanetli ötüşleri ile baştan çıkmışlardır. Onun gör dediğini görür, duy dediğini duyarlar; o yüzden görmediler, anaların yanık yüreklerindeki koru; duymadılar feryatlarını!.. Velhasıl, bizim ablalarımız, abilerimiz vardı, faşizmin en gerçeğinin duvarlarını delip geçip de bizim çocukluğumuza, ilk gençliğimize yetişen; onlardan görüp öğrendik biz, "bilimsel" olanın, olmanın namusunu; gayrısı, medya tezgahlarında kendi ahlakını satan bezirganın çığırkanlığıdır; işlemez bize!..

Biz böyleyizdir işte.

Sana gelince, bu alttaki fotoğraf karesi nedir, neresidir, kimin "Eser"idir biliyor musun; biliyorsan, var mı söyleyecek namusun?

Adı Serap, soyadı Eser, 16 yaşında bir kız çocuğu idi. 7 Aralık 2009 günü, dershaneden evine dönerken, İstanbul Küçükçekmece'de, İETT otobüsünde yakıldılar, "taş atan çocuklar", olanca masumlukları ile molotof atarak. Son sözü; "Abi üniversite sınavına girebilecek miyim?" idi. Giremedi. Öğretici anısı önünde saygıyla ve utançla..

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (10/05/2024 - 22:48 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/7-aralik-yazisi-7-aralikta-ne-olmustu>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>